

per les famílies dels con-
torns.

Hi ha qui recorda haver vist, pocs dies abans del 18 de juliol de 1936, el rector mossèn Jaume Moret al cementiri de Palol, amb una escala a les mans, acompanyat d'un senyor, del qual se'n desconeix la identitat. Esclata la guerra civil i ningú no sap donar raó d'on ha anat a parar aquella imatge. Els milicians rastregen repetides vegades el castell, pensant poder trobar-la, però res. Acabada la guerra civil, la imatge apareix dintre de la carbonera de la rectoria, casa on feren estada molts de refugiats del front.

L'any 1964 es reforma l'interior de l'església. La creu de terme, de pedra, trobada al bosc de Can Mascort, que havia estat col·locada damunt la placa commemorativa de la Missió de 1951, es va traslladar a l'església per fer-li presidir l'altar major, suspesa del sostre per unes cadenes. També la imatge de la Mare de Déu, davant el perill de vandalisme i del seu progressiu deteriorament a causa de les inclemències del temps, es va decidir d'entronitzar-la dintre de l'església, al costat dret del presbiteri, damunt d'un suport vertical de fusta. Abans, però, es restauraren els seus braços mutilats, esculpint-hi una pinya damunt la mà del nen Jesús, i una rosa agafada conjuntament per les mans dretes de l'Infant i de la Mare. La restauració fou encomanada a Domènec Fita, gran escultor gironí.

Aquesta reforma de la imatge no sembla correspondre al que devia ser originàriament, ja que a les nostres terres s'estilava esculpir un ocell a la mà esquerra del nen Jesús i una poma o una bola del món a la mà de Maria. No seria gens estrany que el nen, amb la mà dreta, aguantés uns rosaris, i que es tractés de la Mare de Déu del Roser, hipòtesi acreditada per la devoció popular d'aquesta feligresia, que es pot visualitzar en les valuoses rajoles de la capella lateral, dedicada a la Mare de Déu del Roser.

IGNASI-M. ANZIZU I FUREST

(*) Extret de l'estudi "Església i Castell de Palol d'Onyar", realitzat pels alumnes de Maria-Teresa Ferrer, directora del Museu Diocesà de Girona. Els fou atorgat el Premi CIRIT 1992-1993.

In memoriam...

Mossèn Narcís Tibau i Ribot, rector de la Parròquia de Quart des de l'estiu del 2000 fins a la tardor del 2002, va morir el passat 19 de febrer, a l'edat de 69 anys.

Nascut a la Bisbal d'Empordà el 17 de novembre de 1933, va fer els estudis eclesíastics al Seminari de Girona i al Pontifici Ateneu Angelicum de Roma. Va ser ordenat prevere el 29 de juliol de 1956, va començar a exercir el seu ministeri com a vicari de Salt i fou ecònom de Sant Daniel des de 1961 fins al 1970. El 1964 va ser nomenat delegat episcopal del Centre Diocesà d'Investigacions Socioreligioses i l'any 1966, professor de Doctrina Social de l'Església al Seminari Diocesà.

També va ser regent de la Parròquia de Santa Maria de Palamós i el 1979 va anar com a missioner a l'Equador, on va fer diferents tasques pastorals fins que va tornar a Catalunya. El 1982 fou nomenat regent de Sant Jordi Desvalls i ecònom de Colomers, Gaüses i Vilopriu, a més de rector d'Hostalric i Fogars de Tordera. El 1996 va ser nomenat rector de Canet de Mar, parròquia que va deixar després d'haver estat víctima d'una pallissa el març de 1999. Després de gairebé un any de repòs, l'estiu del 2000, fou nomenat rector de Quart, tasca que va desenvolupar fins a la tardor del 2002, quan va haver de retirar-se a descansar a la Parròquia de Sant Feliu, a Girona, per motius de salut, essent substituït pel rector de Llambilles, Mn. Pere Bellver.

En els poc més de dos anys que va ser al capdavant de la Parròquia de Quart va impulsar la creació de la Coral Santa Margarida, que va cantar per primer cop durant la Setmana Santa del 2001. Dirigida per una professora de música, aquesta coral parroquial va passar de tenir 4 membres a tenir-ne 22, entre els quals hi ha alguns veïns de Llambilles.

La missa exequial en sufragi per l'ànima de Mn. Narcís Tibau es va dur a terme el 20 de febrer del 2003 a l'església parroquial de Sant Feliu de Girona.